

იხილეთ მე-4 გვერდზე

№8 (735) 15 - 28 ივნისი, 2015

გამოცემის 1995 წლიდან

ფასი: 70 თეთრი

PS news.ge

ციფრული გაუცემლობა საქართველოში: რა რჩება ისევ პრიბლებად?

17 ივნისიდან ქვეყნის ფარგლებში მოქმედი ანალოგური სატელევიზიო სიგნალები აღარ იარსებებს. საქართველო, როგორც საერთაშორისო სატელეკომუნიკაციო გაერთიანების წევრი, ამ თარიღისთვის განსაკუთრებული ინტენსივით ბოლო ერთი წელია, ემზადება. აღნიშნული ეტაპი ეგრძობის განვითარებულ ქვეყნებში არამდებოდა შემდინარებული ტექნოლოგიური და საკანონმდებლო პროცესის შედეგად

დინარეობდა, თუმცა ვალდებულება 2006 წელს აიღო.

მაგალითით ითვალისწინების პროცესს დადგინდეთ შემდეგი თოვქმის 14 წელი დასჭირდა, ბელგიასა და შვედეთში 8-8 წელი, გერმანიასა და საფრანგეთში 6-6 წელი.

რთული ტექნოლოგიური და საკანონმდებლო პროცესის შედეგად

ციფრული სიგნალი მთელი ქვეყნის მასშტაბით უნდა გავრცელდეს. ბოლო კონსულტაციები პარლამენტში, დარგობრივი ეკონომიკური პოლიტიკის კომიტეტის ფარგლებში მიმდინარეობს. კომიტეტი მაუწყებლობის შესახებ კანონში ცვლილები კომიტეტს მესამე მასშტაბით 10 ივნისს უნდა დაემტკიცებინა. მხოლოდ ამის შემდეგ გახდებობა ცნობილი, მათ

შორის ღიგიტალიზაციის რა გრაფიკი შეიმუშავა ხელისუფლებამ, ანუ როდის და რა რიგითობით მიღებინ ციფრულ სიგნალს საქართველოს რეგიონები.

აღმოჩნდა, რომ ციფრულ

შეწყებლობაზე 17 ივნისიდან შერმოლოდ თბილისში მცხოვრები მოსახლეობა გადავა.

გაგრძელება მე-6 გვერდზე

ლაგა ეასარაპის მკვლელობის სამა – ციფრული მსაჯულების და დანართის განვითარებულ ქვეყნებში

იხილეთ მე-3 გვერდზე

ეუთაისის
 არალიკა
 კოლიციალუ
 ითხოვანე

იხილეთ მე-2 გვერდზე

რა ვიცით
 ნარჩენების
 შესახებ?

იხილეთ მე-2 გვერდზე

სასახართლოს
 პრეზენტაციული
 გადაცევაჲილება
 პირადი ცხოვრების
 დაცულობის სამართლებრივი და სამართლებრივი მინისტრი

იხილეთ მე-3 გვერდზე

ციფრული
 ტელევიზია –
 კომუნიკაციის
 სისტემა

იხილეთ მე-3 გვერდზე

რა უძია იცოდენი
 ადგილობრივი მასის კონტაქტების
 გადინარების განვითარები

იხილეთ მე-4 გვერდზე

ეუთაისის უკან-
 ცელ ეურელისტების
 უასისებლა

იხილეთ მე-5 გვერდზე

გაიცაით ზურაბ
 ელიაშვილის
 კონცერტი –
 დურჯი საუკა...

იხილეთ მე-7 გვერდზე

..ჩემი ერთი
 წელი..

იხილეთ მე-5 გვერდზე

რომელი
 კურორტი
 რა დაავალებას
 კურნავს

იხილეთ მე-7 გვერდზე

„კლამინი
 იპაზება
 ერთხელ...“

იხილეთ მე-5 გვერდზე

ულიმამთო
 *220*05#
 4G აუტო მობილური მარცვა
 5€
 1 გბ
 + WhatsApp

ბილიონი
 გადაიტანა
 აკადემიაზე

ქუთაისის ხელისუფლებას სამაცნერო ბიბლიოთეკაში გამოცილი ერთობენ!

მწერალი ცირა ყურაშვილი ქუთაისის სამეცნიერო ბიბლიოთეკის იმ კომისიის ერთ-ერთი წევრი გახდათ, რომელმაც ხმათა უზრავლესობით ბიბლიოთეკას სამეცნიეროს ნაცელად, საჭარო სტატუსი მიანიჭა. თუმცა, ქალბატონ ცირას კომისიის მა გადაწყვეტილებისათვის ხმა არ მიუცია. მან ჩვენი ჩემის კომისიის თხოვნით, თავისი პრიზიცია და დამოკიდებულება ბიბლიოთეკის ირგვლივ ბოლო დროს შექმნილი საგმაოდ უარყოფითი სიტუაციის შესახებ, გრულად განმარტა და წერილობით მოგაწოდა, რასაც უცდელად გთავაზობთ აქვთ აღნიშვნათ, რომ ჩვენ ამ საკითხთან დაკავშირებით უკვე გამოქვეყნებული გვჭრნდა პოზიტიური პოზიცია. მწერალ კი განსხვავებულ აზრს გთავაზობთ.

ცირა ყურაშვილი: „სამწუხაროდ, ჩვენი დაძალული ცხოვრებისა და შემძებელითი რიტმიდან გამომდინარე, სურველის მიუხედავად, ვრასადროს მოუხერხე ვაკელ წერილი დაწერა შეიასის სამეცნიერო ბიბლიოთეკასთან დაკავშირებით და იძულებული გავხდი, მხოლოდ სოციალურ ქსელში გაკეთებული კომენტარებით, ამ ბიბლიოთეკის სახელწილების მინჭებისა და განვითარების წინა-აღმდევ, რაც უნდა ვალირო — ერთობ ეყვენტური და შედეგანი აღმოჩნდა ისეთი ქალაქისთვის, როგორიც ქუთაისია, მაიძულა მეც, ერთ-ერთი მხარე დამტკირი ამგერადაც დაიღუნდა მეცის წესახებ — მეციოდას განმარტებული, რომ ბიბლიოთეკის არსი მეტიხედისთვის სწორედ კულტურულ-საგანათლებო უზრუნველყოთ, მომსახურებით ვლინდება. კომისიის სხდომებში იურისტიც იღებდა მონაწილეობას და დაბეჭითებით ითქვა ამის შესახებ. ამტკი გასაკვრია ტურიზმებით ამდენი აპელირება. ბიბლიოთეკის სტატუსი არის ის სამართლებრივი სივრცი, რაც აწესებს საზოგადოებს და იცავს საზოგადოების კულტურულ მემკვიდრეობას ისეთი არაპროგრესული გამოცდამარებობას, რაც მდგრადი დოკუმენტის მიზანზებაა, რაც ამ ბიბლიოთეკის პატრიოტიზმის მიზანზებაა, რაც შემდეგ შე მდგრადი მოცდამარებობას: ის მიზანი, რაც ამ ბიბლიოთეკის პატრიარქიზმის და რაც არა გამარტინი და რაც წერილის შეხედულებასაც წარმოადგენს. სამეცნიერო ბიბლიოთეკაში მუშაობას არცერთ თანამშრომელთან არ მერია პირადი შეუთაცეს და დიდი იყო სურ კი ი ღ ი , ბოლო დროს არ სე ბ უ ლ ი გ ა ნ ხ ე თ ქ ე ი - ლებისას, რომე- ლი- მ ე

შეუთაცეს ბლობა და დიდი იყო სურ კი ი ღ ი , ბოლო დროს არ სე ბ უ ლ ი გ ა ნ ხ ე თ ქ ე ი - ლებისას, რომე- ლი- მ ე

„ადამიანი იგაღება ერთხელ...“

წყალტუბოში, ხელოვნების ქუჩის პირველ ნომერში, ჩაწერულ-ჩახერგილ ლაბის მიღმა, ერთი უცნაური კაცი ცხოვრობდა. თვითონ შექმნა ეს ქუჩა, პირველი და ერთადერთი მოსახლეც თავდა გახლდათ. ადამიანი იყო — ამ სიტყვის საუკეთესო გაგებით: კარგი მეფეუტერე, კარგი მებუზე, მეცნახე, ხურო, კალატოზი, მშლოლი... ბოლოს და ბოლოს (ან იქნება, სულაც პირველ რიგში) — დიდებული მწერალი, ისეთი, სიცოცხლეშივე რომ აღიარეს....

პირველი 19 წლის წინ მივადეჭი იმ ღობეს. მაისი იყო. აკაციის თეთრად დახუნდლული ტევრის თავგრუსადამხვევი სურნელი და ფუტკრების ზურუნი იმ მცირედენ გამძლაობასაც მაცლიდა, ამ ეზოსთან მისვლამდე რომ მქონდა. ზარის ღოლაჟზე რამდენჯერმე უშედეგოდ თათის დაჭერის შედეგ, უკანასკელი სითამაშე მოცეკვით და ჭიშკარი შევაღორუარმაზარ ნაგაზი ავი ღრენით ჭიშკრისკენ გამოიქცა, მთლად რომ შევეჭამე მაშინ იმ ხალღებს, მაინც არ ვიყვავი გადაომა გადამსვლელი.

— ბუხუ! რუხო! — პატრონის შეძილოზე მყისიერად შედგნენ ძალობი.

მასპინძლიც გამოჩნდა. ხელით მოიჩრდილა და შირიდანვე შემომძახა — რომელი ხარო?

— უურნალისტი ვარ — რაც შემძლო, ხმამლობა ვუპასუხე (მგონი ვეურჩელებდი).

მომახლოვდა ამასობაში.

— რაღა გრძირს აპა, უურნალისტი თუ ხარ! რაშია სექმე?

— ინტერვიუს აღება მინდა...

— ამ განაინა მუშაობაში, კაცო? ვინ გამოგიშვა? — ცალი თვალი მოჰუტა და ისე მიუურებს.

კუთხარი, ვინც...

უსიტყვოდ შებრუნდა, ხალების თან გაჟყვნენ. მე დავრჩი ჭიშკართან. სახლის კიბესთან რომ მივიდა, მობრუნდა:

— რას გაშტერებულხარ მაქანე?

ჭიშკრიდან კიბემდე მანძილი (კაი სამოყრი გზა) წამის მეათასედში დავთარე ალბათ.

— რო დადევი თავი და შემოტენერდი ეზოში, რო დევგლივე ძალებში? ყველა წინადება, რაც აქმდე წირმოსთქვა, საყვედური იყო — მეტა ღურებოდა...

— არ შემშინებია, მიყვარს ძალები. მომეტება, რომ თრივე თვალით შემომხდა.

ხის, ულამაზესრიკულებიან აივანზე ავედით. ხის დაბალი სავარძლების წინ მოგრძო ტაბლა იდგა, წიგნებით, ფურცლებით, უურნალგაზეთებით, საჭრე-კალმებით, სიგარეტის კოლოფებით, საფრთლით... დაჭდა. მე აიგინის ბოძთან ავიტუზე.

— დამიტოვე კითხვები და რო მევიცლი, მიგიწერ ზედ პასუხებს.

— არ მაქს დაწერილი კითხვები — ამოვილულუდე.

— აპა, კითხვებიც მე უნდა მევაფიქრო და პასუხებიც? — ბრაზობს.

— არ მინდიდა დაწერილი კითხვებით... ვითიქე, კასაუბრებთ და...

— დაჯერ, დაჭექი და დევიტყოთ აბასაუბრება.

უპ, რაღაც იძედი გამიჩნდა.

ვევები, პირველ კითხვაზე დამოკიდებული ყველა იმ კითხვის ბედი, დღესაც და მომავალშიც რომ უნდა დავუსვა ამ კაცს.

სადღარ, ხვამლისკენ იურება. აპ მიყვარს მოსაუბრის მზრა სხვაგან რომაა მიმირთული, მაგრამ აზღა მა-გას დავგეხებოდა რომ უნდა დავუსვა ამ კაცს.

სადღარ, ხვამლისკენ იურება. აპ მიყვარს მოსაუბრის მზრა სხვაგან რომაა მიმირთული, მაგრამ აზღა მა-გას დავგეხებოდა რომ უნდა დავუსვა ამ კაცს.

სადღარ, ხვამლისკენ იურება. აპ მიყვარს მოსაუბრის მზრა სხვაგან რომაა მიმირთული, მაგრამ აზღა მა-გას დავგეხებოდა რომ უნდა დავუსვა ამ კაცს.

სადღარ, ხვამლისკენ იურება. აპ მიყვარს მოსაუბრის მზრა სხვაგან რომაა მიმირთული, მაგრამ აზღა მა-გას დავგეხებოდა რომ უნდა დავუსვა ამ კაცს.

არ მომეტებია, ნამდვილად ორივე

თვალით მიუყრებდა.

სახლში შევიდეთო. ასე შევდგი პირველი ნაბიჭი იმ საოცარ სახლში. უზარმაზარ, მინებიან კარადასთან მიმიყვანა.

— აქ სულ „დაბის ზლაპრების“ გამოცემება. მსოფლიოს ხალხთა იკვალებულ ზე მეტ ენაზე თარგმნებს და გამოსცეს. ა, ბატონი, აფერ, იაპონელებს გადოუთარებით. მიკირს, რას გებულობენ იაპონელები, ქრისტელ ბოვშებს აღარ ესმით არაფერ და...

მერე თითქმის სამი საათი ვსაუბრობდით:

იმაზე, როგორ დაუშერეს სამხატვრო აკადემიაში, მისალები გამოცდებისას, ქართულის გამოცდაში ინიციატივის და როგორ უშტკიცებდა მას შემდეგ ცას და ქვეყანას, უპირველესად კი, თავის ქართულის მას წარმოადგინა. მიკირს, რაც არ გებულობენ იაპონელები, ქრისტელ ბოვშები, მკითხველები...

— მაპატიეთ, აქ მოსკოლით რომ შეგაწერება, ეს შეწერება თავის მართლებად ჩამითვალეთ, რომ ქვეყნის დაქცევას ხელი ვერ შევუშალე. ამ ქვეყანაში, პატიოსანი კაცი, წესით, სამოცდაათ წელს ვერ უნდა კოცხლობდეს.

განსაკუთრებით ერთი კაცის კიცის მოსვლა უზარია — და როგორ უშტკიცებდა, მომეტების და როგორ უშტკიცებდა, მაგრამ არ გაიცის კლავენ. დამინახა ჩემმა მასპნძელმა — ე, ის კაცი უზნადა დაგიკავით. გადევირი კაცი, ცხენს რა შემაჭმევდა? არადა, მასპინძლის დიდ შეურაცხოფად ითვლება თურმე უარის თქა. მაინც გავტედ და ვუთხარი, ვერ შევჭიდ მაგას, მეცოდება-თქა. „აფარასიონება ნე უალკაო?“ — მიმიხედა ეშმაკისა ყზახი.

— ნუ ეწევი ამდენს!

— რავა, მოუწეველი მკვდარი არ გინახიათ?

ერთხელ მიამბო:

— ყაზახეთში ვიყვაით ქართველი

მწერლები, იქაური მწერლები გვასპინძლობდნენ. როგორც ჩვენ ვიცით, საპატიო სტუმრისთვის ხბოს ან გოჭის დაკვალა, ეს ასე კვიცს კლავენ. დამინახა ჩემმა მასპნძელმა — ე, ის კაცი უზნადა დაგიკავით. გადევირი კაცი, ცხენს რა შემაჭმევდა? არადა, მასპინძლის დიდ შეურაცხოფად ითვლება თურმე უარის თქა. მაინც გავტედ და ვუთხარი, ვერ შევჭიდ მაგას, მეცოდება-თქა. „აფარასიონება ნე უალკაო?“ — მიმიხედა ეშმაკისა ყზახი.

აგადსასხვენებელი სურის დიაგნოზი

რომ დაუსვეს, არ შეწინებულა, არც

გატეხილია — ბოლო დალებების და

შეცველების და როგორ და მოგვარს ასეთი ლირიგა... ბერება არც იცის

ალბათ, ლექსებს რომ წერდა:

— დღეს კარი იქნება თავის მეტობის მეტობა და უშმაცურად ულიმიან ერთმანეთს რომ ბატონის — მიწის და მუზის — ყმები.

უხავი და უშერეს კაცი იყო, ერთი შეხედით...

მაგრამ, ისეთი ფაზიზი სული და, ისეთი ლირიგა... ბერება არც იცის

ალბათ, ლექსებს რომ წერდა:

— დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ისეთი ქარი, შენ რომ გიყვარს...

დღეს კარი იქნება თავის მეტობა და ი

